

DOM

afsagt den 7. januar 2019 af Vestre Landsrets 7. afdeling (dommerne Lars E. Andersen, Karen Foldager og Katrine Busch (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-1825-18

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte 1

født den **Dato 1** 1998

(advokat Naja Wærness Larsen, København)

og

Tiltalte 2 (T2)

født den **Dato 2** 1995

(advokat Martin Andersen, København)

Retten i Kolding har den 29. august 2018 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 2-3543/2018).

Påstande

De tiltalte har påstået frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået dom i overensstemmelse med tiltalen i 1. instans og skærpelse.

Forurettede (F) har påstået dommens afgørelse om erstatning og godtgørelse stadfæstet.

De tiltalte har påstået frifindelse for kravet om erstatning og godtgørelse. **T2**

har anerkendt kravene størrelsesmæssigt. **Tiltalte 1** har

anerkendt kravene vedrørende svie og smerte og tabt arbejdsfortjeneste størrelsesmæssigt, men bestridt, at der er grundlag for at tilkende godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, og at der i givet fald er grundlag for en godtgørelse med 40.000 kr.

Supplerende oplysninger

Vidne 7's forklaring til politirapport af 22. december 2017 er dokumenteret.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne **F**, **Vidne 1**, **Vidne 2**, **V4** og **Vidne 3** har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans. **Vidne 4 (V4)**

T2 har supplerende forklaret, at han faktisk ikke ved, hvorfor han løb efter forurettede, men det var nok fordi, deres dialog ikke var færdig. Han ved ikke, hvorfor forurettede pludselig satte i løb. Han kan forestille sig, at det skyldtes, at forurettede blev bange. Det var ikke i orden at løbe efter ham. Tiltalte var nok vred.

Idet forurettede under forfølgelsen gled, kunne tiltalte ikke nå at stoppe op, hvorfor han nærmest gled ned over forurettede. Tiltalte faldt to gange, senest ved at han og forurettede tog en "svingom". Det skete bag en parket lastbil. Han faldt, rullede rundt og kom op at stå igen. Da han så, at **Tiltalte 1** havde en kniv, var de ude af billedet på videooptagelserne. Han så, at **Tiltalte 1** svingede med kniven. **Tiltalte 1** stod da med ansigtet mod forurettede, men de var i bevægelse. Tiltalte var da kommet op at stå efter at været faldet anden gang. **Tiltalte 1** svingede med kniven, og forurettede fik fat i **Tiltalte 1's** arme. Han så ikke, at forurettede blev stukket. Han råbte til **Tiltalte 1** på arabisk, at han skulle fjerne kniven. Han hørte noget tøj blive revet i stykker, idet forurettede skubbede **Tiltalte 1** fra sig. Forurettede blev stående og vendte sig mod tiltalte og gav tiltalte et skub. Det var 3. gang han væltede. Han stod måske 5-6 meter fra **Tiltalte 1** og forurettede, da de var i håndgemæng, men kom nærmere på, hvorefter forurettede skubbede ham. Han løb herefter ikke hen mod sin søster og svigerinde som tidligere forklaret. Det var efter råd fra sin tidligere forsvarer, at han forklarede således. Da han kom op at stå igen, så han to skygger, der stod hen over en 3., der lå ned, og han så, at de to stående slog og sparkede den 3. skygge. Både **Tiltalte 1** og den anden person sparkede forurettede. Han henvendte sig til den

person, der sparkede, som ikke var **Tiltalte 1**, og det stoppede derved. Han løb derfra. Han så sig tilbage og så, at **Tiltalte 1** rejste sig fra at have siddet på knæ, men ikke hvad der var sket med forurettede. Forurettede gik helt normalt, da tiltalte så ham, da han var på vej væk fra rastepladsen. Han var selv i konflikt med **Tiltalte 1** og opfattede den anden person, der var til stede, som fjendtlig, hvorfor han ikke så efter, hvad der var sket med forurettede.

Da han løb tilbage mod bilen, vendte han på et tidspunkt om og henvendte sig til **Tiltalte 1**. **Tiltalte 1** reagerede slet ikke, hvorfor han tog fat i **Tiltalte 1's** hånd for at få hans opmærksomhed. **Tiltalte 1** så kort på ham, men tiltalte fik ikke nogen respons fra ham. Han var nødt til på en eller anden måde at få situationen redt ud med hensyn til forholdet til **V4**. Derfor vendte han tilbage til ham.

Han så ikke **Tiltalte 1** stikke forurettede og så ikke forurettede bløde. Han så heller ikke, hvordan forurettede kom ned at ligge. Selv var han da for 3. gang kommet ned at ligge. Han ved ikke, hvor længe han selv lå ned. Han havde ikke noget med gruppen fra Odense at gøre, og det var i den gruppe, der var en fælles forståelse af, at de var færdige og skulle derfra.

Hans jakke var olivengrøn, ikke grå. Han mener, at han ved alle afhøringer har fortalt det hele, som det foregik. I grundlovsforhøret gengav han dog hændelsesforløbet lidt anderledes end det faktiske, men i det store og hele var det det, der faktisk var sket, han forklarede.

Han ringede til politiet dagen efter hændelsen. Han var rystet, da han aldrig havde oplevet noget lignende. Han kontaktede også **Vidne 7**, der er direktør i **Virksomhed**. Hun har været hans rådgiver og mentor. Han besøgte hende privat, og de blev enige om, at der skulle kastes lys over det, der var sket. Han havde stadig det tøj på, som han havde haft på under episoden, og han afleverede det til hende, så det kunne overgives til politiet. Han tror, at forurettedes blod er kommet på hans tøj og i bilen ved, at han gav **Tiltalte 1** hånden efter episoden.

Han var hjemme hos sine forældre, da **V4** ringede og fortalte om færdselsuheldet. Hans svigerinde og søster tog med ham, da de havde **V4** lige så kær som han. Først da han var

nået halvvejs, fortalte **V4**, at hun også havde ringet til sin bror. Det syntes han ikke var helt godt. Han så ikke på noget tidspunkt en kniv før under episoden med forurettede.

Det var tiltalte, der som den første satte i gang efter forurettede, og han bad **V4** om at blive. Det var også hans mening, at **Tiltalte 1** skulle blive, men han løb alligevel med. Straks da han så kniven, bad han **Tiltalte 1** om at fjerne den. Han var i chok og frøs og kunne ikke gøre noget. Det gik meget hurtigt, og han har ikke styr på alt, hvad der skete. Han mener, at han talte med **V4** i telefonen på vejen hjem. Hun fortalte, at **Tiltalte 1** havde sagt, at **Tiltalte 1** havde stukket forurettede. På det tidspunkt var tiltalte ikke klar over, at forurettede var blevet ramt af den kniv, som tiltalte havde set **Tiltalte 1** svinge med. Der har været megen kontakt mellem **Tiltalte 1's** familie og de personer, **Tiltalte 1** havde med i bilen, og der er aftalt et komplot for at skade tiltalte.

Han skal ofte pudse næse, og han pudsede næse i den serviet, han tog på tanken, da han nåede frem til rastepladsen.

Tiltalte 1 og **V4** bevægede sig hen langs siden på Audien, hvorfor han kunne se, at de diskuterede. Forurettede og **Tiltalte 1** var i håndgemæng, efter de var kommet ud af billedet på videooptagelsen. Foreholdt tiltaltes forklaring til politirapport den 21. december 2017, ekstrakten side 1113, næstsidste afsnit, har tiltalte bekræftet at have forklaret således. Han har muligt ikke været klar nok og er ikke sikker på, at han fortalte det med, at han gav **Tiltalte 1** et håndtryk efterfølgende. Foreholdt forklaringen i grundlovsforhøret, ekstrakten side 705, 3. afsnit, har han bekræftet at have forklaret som angivet. Hvis det med håndtrykket ikke er kommet med, skyldes det anbefaling fra hans forsvarer. De havde gennemgået, hvad han skulle sige og ikke sige. Han tror, at han med begge sine hænder tog fat i **Tiltalte 1's** hånd og underarm. Når han får svedige håndflader, tørrer han sine hænder af i sine bukser. Han vil tro, at forurettedes dna er kommet på hans bukser på den måde. Han har nok taget noget fra sin jakkelomme, hvorved dna'et også er kommet på jakken. Han kendte ikke dna-svaret, da han afgav forklaring til politiet den 22. februar 2018, ekstrakten side 1121, sidste afsnit. Han fortalte da om håndtrykket med **Tiltalte 1**.

Tiltalte 1 har supplerende forklaret, at han løb med efter forurettede for at forhindre **T2** i at gøre noget dumt mod forurettede. Han vidste, at **T2** ikke havde den bedste fortid. Undervejs eskalerede det meget mere, end han havde forventet. Han ville hjælpe forurettede, men jo længere, de kom ind i situationen, jo mere bange

blev han selv. Han regnede ikke med, at der var en kniv. Han så T2 slå forurettede, og han så kniven på strækningen mellem punkt 2 og 3 på oversigtsbilledet, ekstrakten side 410. Han var ikke med på noget med en kniv. Under forfølgelsen af forurettede stoppede han noget op for at registrere, hvad der skete, men løb videre, da han var nødt til at gøre noget. Det ville være mærkeligt bare at blive stående stille. Han ville forhindre T2 i at gøre noget, men kunne desværre ikke gøre så meget. Han så, at T2 stak forurettede i ryggen. Han så armbevægelsen, som kom oppefra. Forurettede løb videre. Tiltalte løb med, da han ikke bare kunne blive stående stille. Han ville hjælpe, men turde ikke. Han blev sur på T2 og bad ham få styr på situationen. Han troede, at T2 selv ville ringe efter ambulance og politi. Han så ikke forurettede blive stukket i maven. Han så forurettede ligge ned, og at T2 stod eller sad på knæ ved siden af forurettede. Han så forurettede blive lagt ned ved, at T2 hev ham ned og gav ham et par slag. Han så ikke forurettede blive sparket. Han har ikke selv slået eller sparket forurettede. Han havde ikke grund til at gøre forurettede ondt, for han havde ikke gjort noget forkert. Forurettede fløjtede bare. Det var sket før, at nogen havde fløjtet efter hans søster, der er en flot pige.

Han ved ikke, hvorfra det dna fra forurettede, der er fundet i venstre side ved bagsædet af hans fars bil, er kommet. Han har ikke siddet på bagsædet. Han så ikke sine kammerater have kontakt med forurettede. De har ikke stukket med kniv. Han så, at det var T2, der stak med en kniv.

Han fandt i bilen på vej hjem ud af, at det ikke var nødvendigt at køre V4 på sygehuset. Han gjorde ikke noget for at hjælpe forurettede, da episoden var afsluttet. Han var rystet, og det så ikke så slemt ud, da forurettede var på benene igen, da han var på vej mod bilen. Han så forurettede stå op, men ikke gå. Han havde også meget at tænke på og at få styr på med sin søster og deres far, der ville blive tosset.

De bukser, han havde på den pågældende aften, blev lagt til vask. Det fortalte han også, da han blev anholdt om natten kl. 01.52. Politiet spurgte til hans tøj, og han svarede, at det var lagt til vask hjemme. Det lå i vaskekurven på badeværelset hos forældrene. Politiet spurgte ham, hvorfor han havde skilt sig af med sit tøj, og han svarede, at det var lagt på vask. Han blev anholdt på gaden. Foreholdt anholdelsesrapporten fra den 10. december 2017, ekstrakten side 812, og afhøringsrapport af samme dato, ekstrakten side 844, hvoraf fremgår, at han ikke udtalte sig, har han bekræftet dette. Det var under afhøringen senere, at spørgsmålet om tøjet, der var lagt til vask, kom på tale. Da han ved anholdelsen udleverede sit

tøj, husker han ikke, om han sagde, at det ikke var det tøj, han havde haft på. Han tænkte ikke over det og var chokeret. Han tænkte overhovedet ikke på, at det var vigtigt at sikre tøjet fra episoden.

Foreholdt afhøringsrapport fra den 21. december 2017, ekstrakten side 852, 3. afsnit, hvorefter han fortalte, at han havde vasket sit tøj og givet jakken og mobiltelefonen til en ven, har han bekræftet at have forklaret således.

Det var hans søster, der ringede til ham og bad ham komme. Han talte undervejs med en politimand, der stod på stedet med søsteren. Han har aldrig gået med kniv og ville aldrig have taget en kniv med, når der var politi til stede.

Hele episoden strakte sig over meget kort tid, men han følte, det gik langsomt. Han stoppede på et tidspunkt op for at registrere, hvad der skete, men mente, at det var nødvendigt at løbe videre. Han så da sine venner komme løbende i samme retning som **T2**. Han accelererede op og kom foran sine venner. Han er en type, der altid har sine hænder i lommerne. Han havde muligt sin mobiltelefon i lommen. Han havde ikke en kniv i lommen og har ikke haft noget som helst med en kniv at gøre. Han husker, at **T2** på vej tilbage sagde noget til tiltalte, men han havde ikke lyst til at tale med **T2**. **T2** tog ikke fat i tiltaltes arm eller hånd. Han forstår ikke, at **T2** ikke bare kan stå frem og sige sandheden. Det er latterligt, at han nu har blandet tiltaltes familie ind i det og siger, at de har lavet et komplet. Han har under varetægtsfængslingen haft overvåget besøg af sine forældre og kæreste. De har ikke talt om sagen.

Det kan godt passe, at det var **Vidne 3**, der sad på sædet bag førersædet. Han mener ikke, at **Vidne 3** har sparket forurettede. Så vidt han ved, var hans venner ikke i kontakt med forurettede. Han har set næsten alt, hvad der skete. Der er dog noget, han ikke husker helt præcist. Han var ikke selv nede at ligge under forløbet. Hans bukser blev våde, da han på motorvejen på vej til rasteplassen gik ud for at tjekke den forulykkede bil. Han gled da, og bukserne blev våde.

Han så **T2** tildele forurettede et stik med et hug. Han så ham ikke stikke forurettede i maven.

Forholdt afhøringsrapporten fra den 21. december 2017, ekstrakten side 858, 2. afsnit, hvorefter han forklarede, at hans tøj og mobiltelefon var langt væk, har han bekræftet at have forklaret således. Han havde givet en ven jakken. Det var en fejl, at mobiltelefonen var med i lommen. Han tror godt, at han i dag ville kunne fremskaffe jakken. Han ville ikke oplyse om den pågældendes identitet i byretten for ikke at involvere den pågældende. Der var ikke blod på jakken. Forholdt ekstrakten side 847, 3. afsnit, hvorefter han ikke kunne huske noget om påklædning, hverken sin egen eller de andres, har han bekræftet at have forklaret sådan. Han havde selv en sort jakke på, og den gav han til en ven. Foreholdt samme rapport, side 852, 3. afsnit, hvorefter han skulle have forklaret, at jakken var mørkegrå, har han forklaret, at det må være politiets egen vurdering. Han har ikke sagt, at jakken var mørkegrå. Han følte sig ikke tryk ved at udtale sig under grundlovsforhøret, da han ikke var tryk ved den advokat, han havde fået beskikket. Politiet havde sagt til ham, at det var ham, der havde gjort det, hvorfor han var bange.

Person 1 (P1)

Person 2 (P2)

Han kendte til T2's fortid fra sin søster. Hun havde fortalt, at han havde været i fængsel for vold, indbrud og biljagt. Han kendte ikke selv T2. Hans søster var for ham frit stillet til selv at vælge, hvem hun ville være sammen med. Tiltaltes mor og T2's mor snakker sammen om sagen, og det er han ikke helt så glad for, da T2 skylder skylden på ham. Foreholdt tillægsekstrakt 2, side 8, rapport fra den 9. juli 2018, vedrørende et håndskrevet brev, ekstrakten side 11, har tiltalte forklaret, at han ikke har skrevet brevet. Han genkender ikke håndskriften. Han ved ikke, hvem P1, der har haft brevet, er. Han ved, hvem P2 er. Foreholdt tillægsekstrakt 1, side 1-2, 5, 7-8 og 33 vedrørende ulovlige telefonopkald fra tiltalte og et brev, har tiltalte forklaret, at han har haft en samtale med P2. Han sad da sammen med en indsat, P3, der sagde, hvad han skulle sige. Det, der skulle siges, var på vegne P3. Han sad i en bandeafdeling. Hans far var mellemlid i opkaldet til P2, og hans far vidste ikke, at han derved gjorde noget forkert. Det er også rigtigt, at han forsøgte at få smuglet et brev ud til sin kæreste. Foreholdt hovedekstrakten side 155 og 144, billeder af videosekvenser af tiltaltes og medtiltaltes bil, har han forklaret, at han på rastepladsen ikke hentede noget i en bil, og han så heller ikke sine venner gøre det. Han havde ikke kontakt med forurettede, da han løb efter ham. Han løb ikke med hænderne i lommen, men han kan ikke helt afvise det.

Person 3 (P3)

Foreholdt bl.a. det håndskrevne brev, tillægsekstrakt 2, side 11, har tiltalte forklaret, at han ikke havde nogen interesse i at instruere sin søster i, at der ikke var fløjtet efter hende. Det

havde han jo også fortalt til politiet. Da han talte med **P2**, talte de i hvert fald ikke om denne sag.

De våde plamager, der var på hans bukser, da han kom tilbage til bilen efter episoden med forurettede, var fra det tidspunkt, hvor han havde besigtiget den forulykkede bil, inden han kom frem til rastepladsen.

F har supplerende forklaret, at der ved siden af kvinden, som han fløjtede ad, stod en mand i en grå jakke. Personen med den sorte jakke så han ikke på det tidspunkt. Han så han først, da han og hans ven gik videre, og mændene løb efter dem. De råbte et eller andet højt efter ham og hans ven. Han så også nogle yderligere personer end de to. Manden med den grå jakke var vist højere end manden i den sorte jakke. Spurgt nærmere herom har han forklaret, at det var manden i den sorte jakke, der var højest. Da personerne begyndte at løbe efter vidnet og hans ven, så han ved parkeringspladsen for personbiler kniven for første gang. Han løb, så han så ikke, hvad der skete med kniven. Han havde øldåser i hånden. Han tabte dem efter det første stik. Efter første stik løb han videre og faldt således ikke. Før han blev stukket, faldt han ikke på noget tidspunkt. Efter det første stik løb han ca. 5 meter, hvorefter han følte sig følelsesløs, stoppede og vendte sig. Han holdt sine hænder afværgende op. Han så ikke, hvem der stod foran ham. Han blev stukket i maven, mens han stod op. Han havde ikke fat i de personer, der løb efter ham. Han husker ikke, om de personer, der forfulgte ham, tog fat i ham. Han faldt om efter andet stik. Før det første stik faldt han, da det var glat, men han fik sig rejst. Han lagde ikke mærke til, om der var nogen, der i den forbindelse løb ind i ham eller faldt over ham. Der var vist to personer eller flere til stede, da han blev stukket i maven. Han faldt om og blev sparket alle steder, i maven, på benene og i hovedet. Det var hurtigt overstået. Han blev sparket 5 gange, måske flere gange. Der var ikke nogen af de personer, der var til stede, der hjalp ham. Han bemærkede ikke, om nogen råbte. Alle gik. Han rejste sig og gik derfra i modsatte retning med sine tarme i hænderne.

De ar, han har fået, giver smerter. Han kan også mærke noget i ryggen, der giver ubehag, og der er ubehag fra maven.

Personen med den grå jakke stod sammen med pigen, da han så hende første gang. De stod ved en bil – en Seat Altea. Det var ikke en Audi eller Hyundai, da bilen havde runde lygter. Der var ikke andre biler i nærheden. Foreholdt vidnets forklaring til politirapport den 19.

december 2017, ekstrakten side 401, hvorefter han skulle have forklaret bl.a., at pigen satte sig ind på bagsædet, og at manden i den grå jakke tog et eller andet fra bildøren i passagersiden, har vidnet forklaret, at han måske har sagt således, men det var ikke manden i den grå jakke, men manden i den sorte jakke, der tog et eller andet fra bilen. Det skyldes ikke, at han har set videooptagelsen, at han forklarer således. Foreholdt vidnets forklaring i byretten, retsbogen side 32, 3. sidste afsnit, har han forklaret, at personen A, der var tættest på ham med sort jakke, var den første, der løb efter ham. Ham, der løb en meter foran den anden, var ham i den sorte jakke. Jakken var mørkere end den grå. Den person, der løb efter ham først, var den person, der havde kniven. Han så ikke, om det var ham, der stak ham. Han lagde ikke mærke til, om der var nogen af forfølgerne, der faldt. Der var ingen af dem, der landede på ham. Så ville han ikke have kunnet rejse sig op, og det gjorde han.

Han blev stukket i ryggen ved markering 3 på oversigtsbilledet, ekstrakten side 410, og han blev stukket i maven ved markering 4. Foreholdt at han i byretten forklarede, at det var ved markering 4, at han blev stukket i ryggen, har han forklaret, at det ikke er korrekt, at han skulle have forklaret således. Han faldt første gang ved markering 3. Det skyldtes, at det var glat. Han kunne kun på den første strækning, efter han blev forfulgt og selv begyndte at løbe, se, hvem der var efter ham. Han kunne på grund af mørket ikke se, om den person, der stak ham, fik blod på sig. Han så videoen fra rasteplassen på politigården i Vejle den 20. december 2017, ekstrakten side 404. Foreholdt vidnets forklaring til politirapport samme dag, ekstrakten side 405, første afsnit, hvorefter han skulle have forklaret, at A var lidt bredere og højere end B, har han bekræftet at have forklaret således. Han husker i dag ikke den nærmere beskrivelse af den pågældende person A. Han husker ikke, om han har forklaret til politiet, at jakken var lynet halvt op.

Han stod stille et par sekunder, da han så de personer, der løb efter ham. Han begyndte at løbe, da han så kniven. Mens han så sig tilbage, var det den samme, der var forrest, og som havde kniven. Begge personer kom fra bilen.

Vidne 1 har supplerende forklaret, at **T2** og **Tiltalte 1** nok var 2-3 meter fra ham, der holdt sig på maven, da de skændtes. Manden lå ved en græsplæne, men han kan ikke svare på, hvor det var på oversigtsbilledet, ekstrakten side 410. Han troede faktisk, at de løb lige ud. Det var et stykke væk fra tanken, og det kan være ved punkt 3. Han så, at **T2** gjorde noget med sin ene hånd, og den forurettede tog sig til maven, da vidnet kom frem. Han spurgte da, hvem fanden **T2** var. Han ved ikke, hvorfor de løb efter

manden. Han så dem i første omgang ikke løbe efter en mand, men han så, at de løb, og han fandt derefter ud af, at de løb efter en mand. Han så ikke T2 slå manden, men han så, at han slog sine hænder mod mandens overkrop. Han så manden få et slag mod sin overkrop, mens manden stod op. Han så bevægelser, ikke selve slagene.

Han løb selv, da han følte, at Tiltalte 1 var i fare. Den første, han så løbe, var T2. De var tæt på forurettede, da han spurgte T2, hvem fanden han var. Det varede måske 5 sekunder, og de stod ikke stille og snakkede. Han kan ikke svare på, hvor tæt på forurettede han var, men han var ikke helt tæt på. Forurettede kom ned at ligge ved, at han fik et slag, hvorved han bukkede sig. Det var bevægelser, han så, og han så ikke en kniv.

Han så Tiltalte 1 og T2 løbe, og T2 var forrest. Det så han, straks da han åbnede bildøren. Han kunne se, at der skete noget, men han vidste ikke, hvorfor de løb. Han har under en afhøring fået forevist en videoptagelse. Han, hans venner, Tiltalte 1 og V4 kørte til Odense. Han blev sat af på et tidspunkt, muligt før Vidne 3. De skiltes, så snart til nåede til Odense.

Vidne 2 har supplerende forklaret, at den ene af de to, der løb forrest, indhentede den anden. Den forreste prøvede at rive sig fri fra af den anden, som han senere har fundet ud af var T2. Tiltalte 1 var lige foran vidnet og hans kammerater. T2 forsøgte at holde fast i forurettede. Tiltalte 1 var da et godt stykke, måske 20 meter, fra forurettede og T2. Tiltalte 1 var noget tættere på vidnet og hans kammerater. Forevist oversigtsbilledet, ekstrakten side 410, kan han ikke udpege stedet, hvor T2 havde fat i forurettede. De løb ikke i lang tid. Det lignede, at T2 slog forurettede, mens denne lå ned. Tiltalte 1 løb da sammen med vidnet og hans venner, og de var kommet tættere på. Der var sne, så han kunne ikke se, hvad forurettede lå på. Vidnet kom nok så tæt som 2-3 meter på forurettede. Tiltalte 1 var hele tiden sammen med vidnet og de andre venner. Han hørte ikke noget blive råbt på arabisk. Han så ikke nogen kniv på noget tidspunkt. Han synes, at der på et tidspunkt kom noget, der lignede et spark mod forurettede fra ham, der fangede forurettede. Det var T2.

Foreholdt afhøringsrapport af 1. februar 2018, ekstrakten side 1169, sidste afsnit, hvorefter han skulle have forklaret, at det så ud til, at manden i Peak Performance jakken sparkede forurettede, har han bekræftet at have forklaret således. Manden var aggressiv, da de kom tilbage til bilerne. Han sagde, at det ikke ragede dem. Det kan godt passe, at han har forkla-

ret, at han virkede ”karl smart” agtig. Foreholdt, at han skulle have forklaret, at han opfattede, at den pågældende havde en kniv i lommen, har han bekræftet at have forklaret således. Han sad i bilen i højre side på bagsædet på vej derfra. Han husker ikke, hvem der sad til venstre på bagsædet.

Han så på afstand noget, der lignede spark mod forurettede. Når han ser en person med sin hånd i lommen, tolker han det således, afhængigt af den pågældendes kropssprog, at den pågældende er klar, hvorved han mener, at den pågældende har en kniv. Han har ikke set videooptagelserne i sagen.

V4 har supplerende forklaret, at da hun kom hjem til Odense, blev hun sat af ved sine forældres lejlighed. **Tiltalte 1** blev sat af et par meter før. **Vidne 1** kørte hende hjem. Hun så ikke **Tiltalte 1** tage sit tøj af, og hans tøj kom ikke i vasketøjskurven hos deres forældre. Hun gik på sit værelse, da hun kom hjem, og så ikke noget til **Tiltalte 1's** tøj.

Foreholdt lydoptagelsen af en telefonsamtale mellem vidnet og **T2's** bror, **P4**, eks-**Person 4 (P4)** trakten side 461, har hun forklaret, at hun slet ikke var koncentreret, da samtalen fandt sted. Det var kort tid efter episoden, og højst en måned efter. Hun lyttede til, hvad **P4** sagde, men svarede ikke rigtig på hans spørgsmål, men hun svarede dog det, hun vidste fra **T2**. Hun talte med **T2**, inden han meldte sig selv. De talte sammen pr. telefon. De mødtes ikke efter episoden. **T2** sagde til hende, efter hun var blevet løsladt, og inden **T2** meldte sig selv, at det var **Tiltalte 1**, der havde gjort det. Hun troede på det, **T2** sagde, og havde ikke talt med andre. Hun tænkte derfor ikke over, at **P4** var så stensikker på, at det var **Tiltalte 1**, der havde gjort det. Hun troede på **T2**, da hun ikke havde hørt andre forklaringer, og de var fortsat kærester på det tidspunkt. Hun troede på den anden side ikke, **Tiltalte 1** kunne have gjort det, da han aldrig rodede sig ud i den slags problemer. **T2** blev ved med at fortælle hende, at han ikke havde gjort det, hvorfor hun ikke svarede på, om han havde været der eller ej, når hun blev afhørt. Så snart de blev løsladt, kom **Tiltalte 1's** venner over til hendes forældre for at vise deres støtte. Hun hørte, at de sagde, at de venner, der vidste noget, ville sige, at de ikke vidste noget, og det ville de venner, der ikke vidste noget, også. Vennerne kom ikke samlet. Hun har ikke søgt på knivstik samtidig med eller lige efter, at hun talte med **T2** efter episoden. Hun har først søgt på knivstik, efter hun blev løsladt.

Foreholdt samtalen med **P4**, ekstrakten side 464. fra 4. linje nederst, hvor vidnet selv taler, har hun forklaret, at **T2** selv var bange for, at hans samtaler blev aflyttet, hvorfor hun spurgte **P4**, om deres samtale blev det. Det må være en af **Tiltalte 1's** venner, der har fortalt hende om, at **Tiltalte 1** ville fortælle, at det var ham, der havde gjort det. Hun husker ikke, hvem det var, og hun husker ikke samtalen herom hjemme hos sine forældre. Foreholdt samtalen, ekstrakten side 462, nederst, hvorefter hun sagde, at hun sad sammen med dem, har hun forklaret, at vennerne ikke kom samlet hjem til forældrene, men ofte enkeltvis sammen med en anden person, hvor hun så sad sammen med dem.

Tiltalte 1 var ikke sur over, at hun havde et forhold til **T2**, men han var sur over, at hun var kørt til Aarhus til ham. Han var chokeret, men ikke vred på rastepladsen. Foreholdt rapporten den 10. december 2017, ekstrakten side 928, hvorefter hun skulle have forklaret, at **Tiltalte 1** var meget sur på hende, har hun bekræftet at have forklaret således. Hun opfattede det som surhed, men han var chokeret. Han var sur over, at hun havde besøgt **T2**, og at ulykken var sket. Han opfattede det således, at færdselsuheldet var **T2's** skyld. Hun sagde til politiet, at hendes familie ikke kunne acceptere, at hun tog til Aarhus for at besøge **T2**. De kunne dog som sådan godt acceptere hendes forhold til ham.

Vidne 3 har supplerende forklaret, at han så forurettede og **T2** løbe forrest, da han første gang så nogen løbe. **Tiltalte 1** løb bagerst. Han troede, at forurettede hed **Person 5**. Han så, at forurettede og **T2** havde en konflikt, og at **T2** prøvede at tage fat i skulderen på forurettede, der prøvede at komme væk. Han så, at **T2** tog noget ud fra sin jakke, men han så ikke, om det var en kniv. Han kunne så ikke se så meget mere af, hvad der skete. Det var mørkt, og der var en vis afstand til de to personer. **Vidne 1** kom til og spurgte, hvad der var sket. **Tiltalte 1** var da ved siden af vidnet. Han var nok 2-3 meter fra forurettede og **T2**. Han kom ikke tættere på. Han ved ikke, hvordan dna, der kan hidrøre fra forurettede, er kommet på hans sko. Han tror, at han sad på bagsædet i midten på vej hjem. Han husker ikke, hvem der sad ved siden. Han tror ikke, at han sad i venstre side af bagsædet. Han husker det sådan, at han sad i midten. Han har ikke talt med **Tiltalte 1's** familie om sagen. Han så ikke nogen kniv, men går ud fra, at det, **T2** trak ud fra sin jakke, var en kniv. Det så ud til, at han slog den forurettede med det, han trak frem. De smuttede, da forurettede lå halvt nede. Han stod med **Tiltalte 1**, der råbte til **T2**: "lad være, lad være". De var ikke henne og se på ham, der lå ned. Da de kørte til rastepladsen, husker han ikke, hvor han sad i bilen.

Tiltalte 1 har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han stadig mangler en eksamen i engelsk for at være student. Han blev forhindret i at gå til eksamen på grund af varetægtsfængslingen. Når han er blevet student, vil han søge ind på jurastudiet. Han har fortsat sin kæreste. Han har ikke røget hash i flere måneder. Han har været beskæftiget med arbejde eller skole hele sit liv. Han har holdt sin sti ren og var blot det forkerte sted på det forkerte tidspunkt den pågældende aften.

T2 har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han var i gang med 10. klasse på VUC, da han blev fængslet. Han ville fortsætte med HF. Når han kommer på fri fod, skal han arbejde i sin brors og dennes kærestes cafe, som de er i gang med at renovere og åbne. Han har under varetægtsfængslingen nu og da røget lidt hash for at holde det ud. Han ryger ikke hash hver dag. Hvis han har været heldig, har det været to gange om ugen. Skolearbejdet har fyldt ret meget under fængslingen. Han er gangmand, da han er vellidt og opfører sig ordentligt.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter bevisførelsen, herunder de lægelige oplysninger, lægges det til grund, at **F** på rasteplassen blev stukket en gang i ryggen og to gange i maven med en kniv. Det lægges endvidere efter **F's** forklaring til grund, at han herefter blev tildelt flere spark på kroppen, mens han lå ned.

F har for byretten forklaret, at han blev stukket af en mand med sort jakke, og efter oplysningerne havde **Tiltalte 1** en sort jakke på, medens **T2** havde en grå eller grøn jakke på. **F** har videre forklaret, at han blev tildelt flere spark, mens han lå ned, og at han da så 3 personer. For landsretten har **F** ikke med sikkerhed kunnet forklare, hvem der stak ham.

T2 har forklaret, at han så, at **Tiltalte 1** og **F** var i håndgemæng, og at **Tiltalte 1** svingede med en kniv. Senere så han, at **Tiltalte 1** slog og sparkede på **F**, da denne lå ned. Han har ikke selv stukket eller sparket **F**. **Tiltalte 1** har forklaret, at han så **T2** svinge en kniv og ramme **F**. Han så også, at **T2** slog **F** med knyttede hænder. Han har ikke selv lagt en finger på **F**.

Videoptagelserne fra rastepladsen viser, at de tiltalte som de første løber efter **F**. Dna-undersøgelserne viser, at **T2** på jakke og bukser havde dna, som med særdeles stor sandsynlighed stammer fra **F**. Tilsvarende dna er fundet i den Audi, som **T2** kørte i. Da **Tiltalte 1** blev anholdt omkring 3 timer efter episoden, havde han andet tøj på, og det tøj, som han bar på rastepladsen, er ikke blevet fundet. Indholdet af telefonsamtalen mellem **P4** og **V4**, som politiet har modtaget, støtter, at det er en af de tiltalte, der har stukket **F**.

Landsretten lægger herefter til grund, at **F** er blevet stukket af en af de tiltalte, og at han er blevet sparket af en eller begge tiltalte og eventuelt også af en af **Tiltalte 1's** venner. Det er imidlertid ikke klarlagt, hvem af de tiltalte der stak **F**.

De tiltalte kan herefter kun straffes for medvirken – for voldsudøveren som det mindre i det mere – hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

De tiltalte var på tidspunktet, hvor **F** passerede dem på tankstationen, choke-rede og stressede over, at **Tiltalte 1's** søster **V4** uden sine forældres viden havde besøgt **T2**, som hun var kæreste med, at hun på vej hjem ved rastepladsen var kørt galt i faderens bil, og at bilen var blevet alvorligt skadet.

Det lægges efter forklaringerne videre til grund, at **F** fløjtede efter **V4**, og det fremgår af videoptagelserne, at begge tiltalte straks reagerede herpå, og at der opstod et håndgemæng mellem en af de tiltalte og **F** ved tankstationen. Videoptagelserne viser, at **F** og en kammerat herefter flygtede fra stedet over stationens sne-glatte parkeringsarealer. De tiltalte eftersatte **F** i hurtigt løb og indhentede ham efter løb over en længere strækning. Efter de tiltalte fulgte i øvrigt også de tre kammerater, som **Tiltalte 1** var sammen med. Hvad der herefter skete er ikke dækket af optagelserne. Efter en kort periode vendte de tiltalte og de tre kammerater tilbage til de to biler, som de var kommet i. Det fremgår, at der i den forbindelse var en kontakt mellem de tiltalte.

Det lægges til grund, at de tiltalte var tæt på hinanden, da **F** først blev stukket i ryggen og senere blev stukket i maven og sparket, og at ingen af de tiltalte eller de tre kammerater greb ind eller kom ham til hjælp.

T2 har forklaret, at han efter episoden på vej til bilerne henvendte sig til Tiltalte 1. Han tog fat i Tiltalte 1's hånd for at få hans opmærksomhed, men han fik ikke nogen respons. T2 henvendte sig for på en eller anden måde at få situationen redt ud med hensyn til hans forhold til V4. Tiltalte 1 har forklaret, at han husker, at T2 på vej tilbage sagde noget til ham, men at han ikke havde lyst til at tale med T2.

Herefter og efter de i øvrigt foreliggende oplysninger finder landsretten, at de tiltalte har handlet i forening, og at volden for begge tiltalte har ligget inden for det ventelige område. De tiltalte er derfor skyldige i den rejste tiltale.

Den omstændighed, at de tiltalte kun kendte lidt til hinanden, og de kom i hver sin bil til rastestaden for at hjælpe V4, der var kørt galt, kan ikke føre til et andet resultat.

Det tiltrædes med samme begrundelse, som byretten har anført, at straffene er fastsat som sket. Dog skal straffen for T2 tillige fastsættes efter straffelovens § 89.

De juridiske dommere tiltræder af de grunde, der er anført af byretten, at der er grundlag for at yde F en godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3. Godtgørelsen findes passende at kunne fastsættes til 20.000 kr.

Med den anførte ændring stadfæster landsretten dommen.

De tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at erstatningen og godtgørelsen til F nedsættes til 29.965 kr.

De tiltalte skal hver især betale de omkostninger for landsretten, der vedrører dem.

Erstatningen og godtgørelsen skal betales inden 14 dage.

Lars E. Andersen

Karen Foldager

Katrine Busch
(kst.)